

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2T/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010610
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4115010610.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Máriou Ondrejovou, v trestnej veci obžalovaného I. W. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 22.06.2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: N.. I. W. O. C. M. V. X. R., narodený XX.XX.XXXX v T.,
trvale bytom ul. U. Č.. XX, T.,

sa uznáva vinným, že:

dňa 10.08.2008 v čase od 14.00 hod. do 19.30 hod. v Nitre, v priestoroch oddelenia skráteného vyšetrovania OR PZ, Nitra v rozpore so skutočnosťou vyhotovil úradný záznam a zápisnicu o výsluchu svedka I. W., nar. XX.XX.XXXX, datované dňom 10.08.2008, obsahom ktorých boli okolnosti nálezu tela nebohého N. Y.Y., zo dňa 10.08.2008, pričom tak konal napriek tomu, že sa táto osoba sa výsluchu osobne nezúčastnila, osobne nevypovedala a o vypovedaných okolnostiach nemala žiadne relevantné informácie a následne po tom, ako zadovážil podpisy osôb prítomných pri výsluchu, tieto listiny ako riadne dôkazy založil do trestného vyšetrovacieho spisu, sp .zn.: ČVS: ORP-1969/1-OSV-NR-2008 teda:

v trestnom konaní predložil dôkaz, o ktorom vedel, že je sfalšovaný, na účel použiť ho ako pravý a falšoval dôkaz,

tým spáchal:

zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona.

za to mu súd ukladá:

Podľa § 344 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiac žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Vojenskej obvodovej prokuratúry Bratislava, sp. zn. OPv 320/08 prejednal Okresný súd Nitra trestnú vec proti obžalovanému I. W. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a pokračujúci prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, v časti bodu 2/ v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona. Na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného I. W., výsluchom poškodenej svedkyne D. S.j , prečítaním výpovede z prípravného konania svedka I. W. st., výsluchom svedkov Y., F.Z., G., D., K., V..H., svedkyne I., I., G.W., C., Y., prečítaním svedeckých výpovedí z prípravného konania svedkov G., H., H., Š., O., N., U., konfrontáciou obžalovaného a poškodenej S., prečítaním znaleckých posudkov, oboznámením listinných dôkazov a správ OR PZ Nitra, Mesta Nitra založených v spise.

Obžalovaný I. W. na hlavnom pojednávaní k veci súvisle vypovedal a zodpovedal na kladené otázky. Uviedol, že dňa 10.08.2008 vykonával službu na oddelení skráteného vyšetřovania, v budove PZ. Skutočnosti, ktoré predchádzali tomuto dňu sa stali dňa 05.08.2010, keď sa vracal domov a pred jeho domom zaregistroval odstavené policajné vozidlo z dopravných nehôd, ktoré mu bránilo k vjazdu do jeho brány, požiadal, aby mu bol uvoľnený prístup do domu a prirodzene sa opýtal čo sa stalo. Bolo mu oznámené, že p. H. bola spôsobená škoda na motorovom vozidle a pri vozidle bolo nájdené EČV p. Y., ktorého poznal. Spolu s otcom išli pozrieť za Kečkešom domov, či sa mu niečo nestalo. Zistili, že je pod vplyvom alkoholu a v zlom psychickom stave z dôvodu, že ho opustila priateľka. Priznal im, že poškodil H. vozidlo a chcel škodu uhradiť v hotovosti, aby nemal postih, lebo pracoval ako taxikár. Y. ho preto požiadal, aby zanesol 150 000,- Sk susedovi H., ako náhradu škody za poškodené vozidlo. H. s týmto nesúhlasil, lebo sa mu náhrada škody zdala neprimeraná. Oznámil to Y. a požiadal ho, či by mu tieto peniaze nemohol požičať, pretože si chcel kúpiť si auto. Vzhľadom na dobré vzťahy s jeho otcom Y. súhlasil, peniaze mu požičal. Neskôr keď sa Y. chcel s ním stretnúť a poradiť vo veci riešenia dopravnej nehody, prišiel za ním do kancelárie, vysvetlil mu aký je ďalší postup pri riešení dopravnej nehody a tiež, že by bolo najlepšie, aby sa priznal, že môže dostať pokutu a keď mu zadržia vodičský preukaz, môže požiadať o odpustenie po polovici zákazu činnosti. Y.Č. sa pýtal, či nemôže túto nehodu vyriešiť tak, že nahlási, že ju spáchal niekto iný, on mu vysvetlil, že je to blbosť, čo Y. nerešpektoval a vypýtal si od neho číslo na p. G., s ktorou telefonicky hovoril o tom, či by nemohla nehodu zobrať na seba, že on jej všetko vyplatí. Táto jeho ponuku odmietla, potom Y. zavolať do kancelárie p. Porubskú, s ktorou následne išli spolu preč. Neskôr mu volala p. G., že čo to malo znamenať, že ako si to Y. predstavuje. Opätovne prišiel za ním Y., že čo má teda robiť a on mu vysvetlil, že najlepšie bude priznanie a preto mu ponúkol, že mu dohodne výsluch na deň 10.08.2008 o 09.00 hod. u policajta, ktorý dopravnú nehodu rieši. Tento deň mu však bolo oznámené, že Y. na výsluch neprišiel, tak mu skúšal volať na mobil, ale tento mu nedvíhal, tak volal svojmu otcovi, či nevie čo je s Y.. Otec o ňom nič nevedel, ale vzhľadom, na to že otec mal obavy, lebo Y. v krčme hovoril o svojej samovražde, poslal ho za ním. Išiel na služobnom aute k jeho domu, kľopal na dvere, nikto neotváral, zavolať otcovi, ktorý ho inštruoval kam má ísť, išiel za susedom K., išli ku Y. a spolu u neho vytlačili okno. Cez okno videl Y. ležať na chrbte a videl na ňom posmrtné škvrnky, nohy mal prekrížené a hornú polovicu tela vyzlečenú. Volal č. 158 a tiež hliadku, aby zabezpečila miesto činu. Keď prišla hliadka na miesto, s jej súhlasom vošiel cez okno a otvoril vchodové dvere, aby mohli robiť úkony. Potom prišiel vyšetřovateľ, kriminálny technik, súdny znalec, vyšetřovateľ z výjazdu oznámil, že vec bude riešená skráteným vyšetřovaním. O tejto skutočnosti a okolnostiach potom volal so svojim nadriadeným veliteľom F., všetko mu podrobne popísal, tento sa rozčúľil, že za toto môže byť potrestaný, lebo tam nemal čo robiť a že nemá v tejto veci vystupovať ako oznamovateľ, lebo opustil pracovisko. Po čase prišla na miesto dcéra nebohého D. S., ktorej kondoloval, vysvetlil jej čo sa stalo a zároveň jej povedal, že má voči jej otcovi nevyplatený dlh vo výške 200 000 ,- Sk a že peniaze jej vráti. Neskôr to aj urobil oproti potvrdeniu z notárskeho úradu. Obhliadku miesta činu vykonával jeho kolega p. G. spolu s technikom. Po skončení ohliadky, išiel do domu po peniaze, ktoré tam ešte Y. mal a tieto odovzdal S.. Po týchto skutočnostiach spísal oznámenie v prvej osobe jednotného čísla, tak ako udalosti vnímal, pravdivo, ako sa stali a večer prišiel za ním do práce otec, ktorý zápisnicu o výsluchu svedka po prečítaní a stotožnení sa s ňou, podľa jeho opisu podpísal a bola založená do spisu, čím on vec považoval za vybavenú. Jeho otec priamo pri spisovaní zápisnice nebol, nebol tam ani policajt G., kedy on podpisoval zápisnicu si nepamätal. Otca označil ako oznamovateľa potom, čo mu jeho nadriadený povedal, že v tejto veci nemôže robiť žiadne úkony. Zápisnicu o výsluchu svedka spísal, podpísal ju na mieste zapisovateľa a že bol prítomný pri podpise svedka I. W. st.

K bodu 2/ obžaloby sa obžalovaný nevyjadroval, pretože podľa neho sa nič také sa nestalo a o skutočnostiach uvedených v bode 2/ obžaloby sa dozvedel len zo vzneseného obvinenia. Od nebohého Y. nežiadal 60 000,-Sk za vybavenie dopravnej nehody.

K bodu 3/ obžaloby uviedol, že dňa 11.08.2008 prišla za ním D. S., po tom čo mu volala, či je možné z otcovho telefónu vybrať čísla známych ohľadne pohrebu. Išiel za kolegom, ktorý vec realizoval a sprostredkoval D. stretnutie s týmto kolegom a D. si to vybavila sama. On potom už išiel iba na pohreb a kar, kde bol volaný D.. Žiadnu sumu 20 000,- Sk od D. neprevzal. Boli spolu kamaráti, viedli mobilnú aj internetovú komunikáciu.

Svedkyňa -poškodená D. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že čo sa týka skutku 1/ obžaloby k tomu vie uviesť toľko, že mŕtvy Y. bol jej otec, ona sa po telefonáte otcovej družky dostavila na miesto činu a môže potvrdiť, že tam bol prítomný W. ml. a tiež môže potvrdiť, že W. st. tam nebol. Obžalovaný jej vysvetlil, že sa mal s jej otcom stretnúť, tento neprišiel, išiel ho hľadať a našiel jej otca mŕtveho a zavolať preto na miesto policajtov. Na mieste činu boli policajti, zdravotníci, súdny znalec, ona so sestrou a ich krstní rodičia I.. Obžalovaný jej povedal, že má od otca požičanú sumu 200.000,-Sk o čom vedela, lebo jej otec v tom zmysle poslal smsku a na polícii jej v ten deň ešte obžalovaný odovzdal otcovu peňaženku so sumou 60.000 - 65.000,- Sk, ktorú našiel v dome, kľúče a zlato. Pri odovzdaní bola aj jej sestra, prišli tam medzi 15.00-16.00 hod., a vtedy žiadal obžalovaný od nej 60 000,-Sk pre policajtov, ktorí riešili dopravnú nehodu jej otca.

Ku skutku 2/ obžaloby svedkyňa uviedla, že peniaze obžalovanému odovzdávala ona, deň po otcovej smrti, a žiadal od nej najskôr finančnú hotovosť 60 000,- Sk, t.j. 20.000,- Sk pre každého policajta. Žiadal to za dopravnú nehodu otca, za to, že mu nezoberú vodičák a za to, že nehodu a jej zavinenie bude na družku C.. V citovom rozporení povedala, že mu peniaze dá, keď ich otec sľúbil. Finančnú hotovosť jej dávala sestra a následne ona obžalovanému peniaze vo výške 20 000,-Sk odovzdala v jeho kancelárii 11.08.2008, kde s ním sedela aj jeho kolegyňa, ale v čase odovzdania bola k nim obrátená chrbtom. Obžalovaný povedal, že „kolegovci súhlasili so znížením sumy“ a že stačí po 10 000,- Sk každému. Bankovky v akých mu peniaze odovzdala si nepamätá, nevedela ani mená policajtov pre ktorých peniaze žiadal. Pre seba žiadal 20 000,-Sk za to, že to celé vybavoval, ale jemu nakoniec žiadne peniaze nedala, len tých 20 000,-Sk pre kolegov. Pred políciu v deň odovzdania peňazí 11.08.2008 prišla autom spolu s otcovou družkou C.. Peniaze pre obžalovaného jej dala sestra z otcovej peňaženky pri obchode na Mostnej a videla to aj C.. Nepýtala za to od obžalovaného ani vodičák ani doklad o vybavení dopravnej nehody. Trestné oznámenie v tejto súvislosti nedávala, chcela takýmto konaním len splniť sľub svojho otca a nepovažovala to za zvláštne, keď si od nej obžalovaný pýtal peniaze za vybavenie, vzhľadom na dobu v akej sa žije. V prípravnom konaní jej bolo naznačené cez pani I., ktorú osobne nepoznala, že ak bude vypovedať tak ako vypovedala, môžu jej ako slobodnej matke vziať dieťa a dať ho do domova, ani v tejto súvislosti nedávala na I. trestné oznámenie, len to oznámila vyšetrovateľovi tejto veci. Otec jej priamo nepovedal ako bude riešený jeho dopravný priestupok, len sa vyjadril, že nehoda bude drahá záležitosť, ale nespomínal sumu 60 000,-Sk. Spomínal jej len to že, I. mu vybavuje nehodu aby mu nezobrali vodičák.

Svedok I. W. st., otec obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 130 Trestného poriadku odoprel vypovedať ako otec obžalovaného a preto podľa § 263 odsek 3 Trestného poriadku bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 05.02.2009 z č. I. 80, v ktorej ako otec obvineného využil svoje právo a odoprel vypovedať.

Svedkyňa I.. I. Y.Á., dcéra nebohého Y. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v deň smrti jej otca sa so sestrou stretli s p. W. ml. a tento na druhý deň volal jej sestre D., aby doniesla peniaze pre policajtov, pôvodne to malo byť 60 000,- Sk, potom 40 000,- Sk a napokon 20 000,- Sk. Keďže bola v tom čase tehotná, nemienila riešiť túto záležitosť sama, dala peniaze sestre, ktorá s p.C. zanesla peniaze W. ml. Obžalovaného videla prvýkrát pri dome svojho otca, kde sa zastrelil a W. sa tam s nimi rozprával, hovoril, že dlží otcovi, že to splatí a nakoniec to aj splatil. V ten deň sa stretli s W. ešte dva krát, prvý krát, keď boli prevziať otcove veci na polícii a druhý krát v ten istý deň, vo večerných hodinách, keď išli upratovať miestnosť, kde sa stalo nešťastie. Na políciu ich volal W. po otcove veci a peňaženku, v ktorej bolo asi 60 000,- Sk. Keď nazerala do písomností pri odovzdaní veci, zarazilo ju tam rodné číslo, ktoré nemohlo patriť W. ml., tak ho pýtala vysvetlenie, tento jej uviedol, že mal v ten deň službu, nemal byť

na mieste činu a preto tam figuruje meno jeho otca W. st., že tento našiel nebohého. Potom sa dohodli, že sa stretnú vo večerných hodinách v Y.Č. dome, a tiež sa ich obžalovaný pýtal, či vedia, že otec bol účastníkom dopravnej nehody. Vedeli, že otec mal nehodu a tiež, že mu mal byť vodičák vybavený. O tom sa dozvedela od sestry aj o balíku peňazí, ktorý mal byť za to zaplatený, ale otec jej o tom priamo nerozprával. Obžalovaný im povedal, že do vybavovania otcovej nehody sú zainteresovaní traja policajti a každý má dostať 20 000,-Sk, ale že bude stačiť 40 000,-Sk a s ním sa môžu dohodnúť neskôr. Sestra povedala, že tú sumu mu donesú ak bude treba. Na druhý deň W. volal sestre a tá jej povedala, že sa s ním dohodla na sume 20 000,-Sk, že kolegom stačí po 10 000,-Sk, ale treba ich doniesť ešte v ten deň. Peniaze v nominálnej hodnote 4x 5 000,-Sk dala sestre D. z peňazí na pohreb na Mostnej pred obchodom, čo videli jej dve zamestnankyne S. a I., ktoré fajčili pred obchodom a jej mama. Všetky vedeli o čo ide. Sestra potom spolu s C. išli peniaze odniesť na políciu, kde tieto peniaze odovzdala sestra D.. O dlhu W. voči otcovi vedela od sestry, ktorej otec poslal smsku. Otcovi požičala v mesiaci júl 2008 sumu 260 000,-Sk, aby mohol peniaze niekomu požičať. Obžalovaný už neskôr peniaze pre seba nepýtal. Zdalo sa jej síce smiešne, že platia nejaké peniaze za vybavovanie otcovej nehody a otec už nežije, ale brala to ako povinnosť voči otcovi, keďže to sľúbil.

Svedok V. F. nadriadený obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že k bodom 2) a 3) obžaloby sa vyjadriť nevie, vedel sa vyjadriť len k bodu 1) obžaloby, ale dátumy si presne nepamätal, udalosti si pamätal len zhruba. V tom čase pracoval vo funkcii riaditeľa oddelenia skráteného vyšetrovania v Nitre. Pamätal si, že to bolo v nedeľu, keď mu volal p. W. ml., ktorý v ten deň vykonával výjazd na pracovisku, že je na Zobore, u jeho blízkeho rodinného priateľa, ktorý bol mŕtvy a podal mu rozsiahle informácie o vzájomných rodinných vzťahoch s nebohým a vzájomných rodinných väzbách. Pýtal sa ho kto bude túto vec realizovať, keďže bol na mieste sám, tak W. povedal nech nič nerobí, spojil sa s operačným strediskom, aby tam poslali veľký výjazd ktorý pozostával z vyšetrovateľa, kriminalistu, kriminalistického technika a trval tiež na tom, aby tam bol prizvaný znalec z odboru súdneho lekárstva. Na základe jeho pokynu bol veľký výjazd na miesto vyslaný. Operačný ho informoval, že vec nebude realizovať vyšetrovateľ, ale skrátené vyšetrovanie, rozhodol teda, že vec bude realizovať policajt G.. Na druhý deň vec prideliť policajtovi H.. Svedok F. poprel, že by obžalovanému ako nadriadený povedal, že bude potrestaný za to, že bol na mieste úmrtia, resp. nálezu mŕtvol, trval len na tom, aby žiadne úkony nevykonával W., kvôli väzbe k osobe nebohého. Svedok uviedol, že vec nerealizoval vyšetrovateľ, ale oddelenie skráteného vyšetrovania z dôvodu, že sa nejednalo sa o úmrtie s podozrením na cudzie zavinenie. Podľa informácií od G. mohol konštatovať, že sa jedná o samovraždu a k žiadnemu trestnému činu nedošlo. Napokon vyšetrovanie bolo z tohto dôvodu aj zastavené. W. vylúčil z vykonávania úkonov len na základe vlastného rozhodnutia, kvôli jeho rozrušeniu. G. mal v ten deň príslužbu, tak mu nariadil aby vykonával úkony na mieste nálezu nebohého. U W. dňa 10.08.2008 nezistil porušenie služobných povinností.

Svedok I. G., policajt na oddelení skráteného vyšetrovania na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje na polícii už 26 rokov a v čase skutku pracoval ako príslušník oddelenia skráteného vyšetrovania. V ten deň mal pomocný výjazd. Hlavný výjazd mal W.. Pamätal si, že bola nedeľa a išiel práve obedovať. Volal mu W. , ktorý sa ho pýtal, či skrátené vyšetrovanie robí samovraždy, odpovedal mu, že podľa toho, či tam bolo zistené cudzie zavinenie. Neskôr mu volal operačný, že sa jedná o samovraždu W. známeho a tento je rozrušený, aby prišiel urobiť prvotné úkony. Na mieste boli dve ženy s I., tento mu povedal čo sa stalo a poskytol mu tlačivo na ohliadku miesta činu . Na mieste činu už bol aj kriminalistický technik. Vyšetrovateľ vec neprevzal, lebo znalec nezistil cudzie zavinenie, o tomto ho informoval I.. Urobil ohliadku miesta činu od vchodových dverí až do miestnosti kde ležal nebohý, bola tam zbraň, mobilný telefón a veci ktoré pri ohliadke zistil a zapísal do zápisnice o ohliadke miesta činu. Kriminalistický technik z veľkého výjazdu tam nechal označené stopy. Po ohliadke počkal na pohrebákov a odišiel s W. na služobnom motorovom vozidle. Po príchode na políciu začal trestné stíhanie vo veci, spracoval zápisnicu o ohliadke, situačnú správu, ostatné veci a I. mu povedal, že to dokončí, že vypočuje oznamovateľa jeho otca a tiež sa ho W. telefonicky pýtal, akým spôsobom má rozhodnúť o vrátení vecí, ktoré boli nájdeného u nebohého, príbuzným. Ešte mal dať podpísať zápisnicu o ohliadke poškodenej. Ráno keď prišiel do práce podpísal zápisnicu, kde I. vypočúval otca, ako oznamovateľa. Za to, že podpísal zápisnicu a nebol osobne pri jeho výsluchu bol disciplinárne riešený. Nadriadený Záh mu žiadnu informáciu o tom, že W. zakázal vykonávať úkony na mieste činu a prípadne ďalšie úkony v tejto veci, nedal. Trestné stíhanie vo veci začínal, aby to bolo procesne čisté pre prípad súdnej pitvy a iných úkonov, vec napokon realizoval kolega H.. Skutočnosť, kto bol oznamovateľom nálezu nemala žiadny vplyv na konečný záver na mieste, že sa jedná o samovraždu, nakoniec k veci sa vyjadril súdny znalec, ktorý vylúčil cudzie zavinenie.

Nevedel o tom, že obžalovaný mal prevziať nejaké peniaze od poškodenej, I. mu povedal, že nebohý mal dohodnuté stretnutie s nejakým dopravákom, ale keď neprišiel, išiel ho hľadať a našiel ho mŕtveho.

Svedok I. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa k skutkom ktoré sú predmetom obžaloby sa vyjadriť nevie, ani k jednému. V roku 2008 pracoval ako dopravný inžinier a predtým ako referent skupiny dopravných nehôd na ODI OR PZ Nitra. Nerealizoval dopravnú nehodu kde bol účastník p. Y., resp. nepamätal si na to. Obžalovaného nepoznal, vedel len, že to bol policajt. Vzhľadom na to, že svedok si nepamätal na podrobnosti bola podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej uviedol, že dňa 05.08.2008 žiadnu dopravnú nehodu v Nitre nerealizoval, nikto mu za vybavenie nehody nič nesľuboval. W. nepoznal a po ňom nastupoval o 19.00 hod. do služby kolega N..

Svedok C. K., sused nebohého na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň bol doma, prišiel za ním W., že Y. mu nebral telefón, išli k nemu domov, pozerali cez okno a videli ho mŕtveho, prišla tam potom hliadka polície a tí povedali, že môže odísť a príde potom podpísať na políciu výpoveď. Na políciu už prizvaný nebol, až na výsluch k pánovi I. W. st. na mieste nebol. On Y. poznal len zbežne, nepovedal mu, že mal dať W. peniaze za dopravnú nehodu. Na políciu ohľadne nálezu nebohého ho viac nikto nevolal

Svedkyňa H. C., družka nebohého Y. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 10.08.2008, keď sa našiel nebohý Y., prítomná nebola, ani tam nechcela byť, neskôr sa dozvedela od D. S., že vyšetovanie tejto veci viedol obžalovaný W.. Nakoniec zistili, že toto vyšetovanie on nevedol, ďalej k tomu nič uviesť nevedela, nakoľko tam nebola osobne prítomná. Obžalovaný W. jej dňa 10.08.2008 ráno o deviatej telefonoval, že mu Y. neberie telefón, že sa mal s ním stretnúť ohľadne dopravnej nehody, tak mu povedala, že aby išiel na Zobor a skúsil zistiť čo s ním je, prípadne nech ide zozadu do domu a keď by bolo potrebné, mal rozbiť okno a zistiť, či sa N. niečo nestalo, alebo či mu nezostalo zle. Svedok K. jej povedal, že Y. našiel s W. ml.. O tom, že Y. je mŕtvy jej povedal telefonicky Luprich starší.

Ku skutku 2) obžaloby vedela uviesť, že o havárii sa dozvedela 06. alebo 07.08. 2008, v ten deň spala v Nitre a na mobile mala sms-ky od Y., že potrebuje pomoc a že sa mu má ozvať. Keď sa zobudila, neskôr jej volal, že nabúral auto a dal jej k telefónu W. ml. Tento jej vysvetlil situáciu, že nehoda sa bude riešiť tak, že v čase nehody šoférovala auto ona a odišla z miesta nehody, že on to urobí tak, že to bude na nej, že jej zoberú vodičák na 3 mesiace, lebo doposiaľ nemala žiadnu nehodu. Zobrala si taxík a stretla sa s Y. na Farskej ulici v poisťovni, s W. sa stretli až neskôr, ale nebola priamo pri tom, keď sa Y. dohovára s W. kedy sa stretnú, vedela len, že to malo byť neskôr, ale ktorý deň, to sa dozvedela až keď jej volal W., že sa mali s Y. v nedeľu stretnúť. Vedela, že W. mal dostať peniaze, to sa dozvedela od Y., ale koľko to bolo, toto sa dozvedela od D. S. až po smrti Y..

Ku skutku 3/ obžaloby vedela uviesť, že spolu s D. niesli peniaze v nominálnej hodnote 4 x 5 000,-Sk na políciu dňa 11.08.2008, ona nesúhlasila, aby W. dávali peniaze, lebo to už bolo bezpredmetné, ale D. to brala tak, aby nezostali po otcovi pozdižnosti. Bolo to v doobedňajších hodinách možno okolo 11.00 hod., zastavili pred tým na viacerých miestach, lebo vybavovali pohreb. D. telefonovala so svojou sestrou, potom vystúpila z auta a išla zaniest peniaze na políciu, ona zostala v aute. Čo sa týka presnej hodiny, kedy boli na polícii, toto si nepamätala, či to bolo o 11.00 hod. alebo o 12.00 hod., ale s určitosťou vedela, že to bolo okolo obeda. V ten deň, keď jej volal W. s Y., volala aj s p. G., ktorú tiež kontaktoval W., aby Y. nehodu zobrala na seba, lebo mala vodičák, ale nešoférovala. Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedkyne bola podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania. Vo výpovedi z prípravného konania uviedla, že svedkyňa G. jej povedala, že W. to robil pre peniaze. Povedal jej to aj Y., že I. za vybavenie nehody zaplatí, ale konkrétnu sumu nepovedal, nepovedal ani pre koho majú peniaze byť určené. Keď boli s Y. u I. v kancelárii vysvetľoval im, že pripraví papiere tak, že dopravnú nehodu spôsobila ona a presne jej nadiktuje, čo má vypovedať. Y. v poisťovni uviedol ako šoféra ju, ale ona nič nepodpísala. V poisťovni bol s nimi ešte jeden pán, ktorého videla na súde. Nebola prítomná nikdy pri tom, keď W. žiadal peniaze od Y., ani od S., nevidela, že by W. peniaze od nich prijal, nevedela ani o tom, že by W. ponúkal peniaze G..

Svedok V. C. H.Č., majiteľ poškodeného auta na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 05.08.2008 mu dcéra povedala, že niekto mu nabúral auto, našiel tam odpadnutú ŠPZ a zavolať na 158-čku, prišiel nehodovkár, zisťoval podrobnosti dopravnej nehody. Potom došiel za ním sused W. st., že by vinník škodu uhradil v plnej výške a neskôr prišiel za ním aj obžalovaný, že vinník škodu uhradí, aby

nežiadal policajné vyšetrovanie. S týmto však nesúhlasil a s vinníkom si dohodli stretnutie na druhý deň 06.08.2008 v jeho poisťovni, kde urobili nahlásenie nehody, koho tam označil ako vinníka to nevedel a potom išiel do svojej poisťovne a nahlásil tam poškodenie. Poisťovňa mu uhradila cca 96 000,-Sk. Obžalovaný prišiel počas realizovania dopravnej nehody, pozdravil sa s policajtom, opýtal sa čo sa deje a odišiel k svojim rodičom. W. ml. mu ponúkal náhradu škody vo výške 150 000,-Sk s tým, aby sa to neriešilo ako nehoda. S Y. sa stretli na druhý deň ráno a išli ohlásiť škodu do poisťovne, kde Y. prišiel s nejakou mladou dámskou, on s ňou nekomunikoval, údaje vypisoval Y., na výsluch ohľadne nehody predvolaný na políciu nebol.

Svedkyňa K. I., na hlavnom pojednávaní uviedla, že ku skutkom z obžaloby nevie nič uviesť, bola vypočúvaná v rámci prípravného konania, ale s odstupom času si už nepamätala na podrobnosti a preto odpovedala na otázky. Poškodenú nepoznala, poznala pani I., asi 3-4 roky, občas sa stretávali, vedela že je to krstná mama Dvorskej, ale neovplyvňovala prostredníctvom nej svedkyňu S.. O tom, že obžalovaný je stíhaný vedela od jeho rodičov a tiež sa o tom všade na Zobore rozprávalo. Pred jej výpoveďou na súde jej volala I., že ide na súd, stretli sa a chcela sa s ňou dohodnúť na výpovedi, ale ona s tým nesúhlasila. Vylúčila akékoľvek ovplyvňovanie prostredníctvom I..

Svedkyňa I. G., na hlavnom pojednávaní uviedla, že políciu bola vypočúvaná pre telefonický rozhovor s I. W., ktorý sa jej v tomto rozhovore opýtal, že či má vodičský preukaz a potom jej dal k telefónu N. Y.Č.. Tento jej povedal, že spôsobil škodu pod vplyvom alkoholu a či by to nezobrala na seba, lebo on je taxikár a príde o robotu, striktno mu povedala, že nie, lebo tam bol alkohol a neurobila by to ani pre vlastného muža. Potom sa jej I. ešte spýtal, že či nepotrebuje peniaze, povedala, že áno, ale nie takéto. To, aby na seba zobrala nehodu žiadal od nej Y., nie W., peniaze jej neponúkol, rozprávala sa o tom aj s H. C., ktorú poznala asi 5-6 rokov. C. povedala, že ona by tú nehodu na seba vzala, nakoniec jej však povedala, že to na seba nevzala, Y. jej za to sľúbil nejaké peniaze.

Svedkyňa S. I., teta poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedla, že o samovražde vedela, v ten deň prišla do domu nebohého spolu s neterami D. a I.. O dopravnej nehode nevedela nič, možno medzi rečou sa o tom rozprávali, ale bližšie k tomu nevedela nič uviesť. I. poznala asi 5-6 rokov boli kamarátky. W. videla pri dome nebohého, rozprával s jej neterami, nepočúvala presne o čom, nevedela o tom, že obžalovaný pýtal nejaké peniaze od neterí, o peniazoch sa pred ňou netere nebavili. I. jej povedala, že aby si S. rozmyslela čo robí, nech sa v tom už vyšetrovateľ nevráta a toto aj povedala neterí. O tom, že ide vypovedať sa rozprávala s bývalou manželkou Y., s S. aj s I..

Svedkyňa I. Y.M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola za ňou p. I. dňa 22.06.2011, ktorá ju kontaktovala ohľadne svedeckej výpovede, ktorú mala urobiť na súde s tým, aby jej sprostredkovala stretnutie s I., že mu chce pomôcť, naliehala, ale I. sa s ňou nechcel stretnúť, ona jej preto povedala, že nech ide na súd a povie podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia čo vie. I. povedala, že sa so svojou rodinou už nerodinkuje, že im je málo peňazí, aj ona im požičala a ešte jej to nevrátili, ani sa s nimi nekontaktuje. I. jej potom volala aspoň 20 krát, či sa nejako nedohodnú, povedala, že bola aj za I. a tá jej tiež sprostredkovanie stretnutia s obžalovaným odmietla. I. jej povedala, že bude svedčiť v prospech toho, kto jej dá viac.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku so súhlasom procesných strán boli prečítané výpovede svedkov z prípravného konania G., H., H., Š., O., N. U..

Svedok N. G. vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že bol vyslaný ako kriminalistický technik na miesto samovraždy na Zobore, na mieste bola hliadka OO PZ a policajt z oddelenia skráteneho vyšetrovania I. W., tento ho informoval čo sa stalo a spolu s hliadkou ho previedli miestom činu, potom tam došiel vyšetrovateľ a neskôr zo skráteneho vyšetrovania kolega G. W. mu vysvetlil, že mŕtvy mal prísť na výsluch a keď neprišiel, išiel ho hľadať a našiel ho mŕtveho spolu so susedom a musel pri tom rozbiť okno, W. otca nepoznal, nevedel uviesť či tam bol.

Svedok D. H. vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že dňa 10.08.2008 vykonával výjazdovú službu doma, operačný dôstojník ho vyslal na výjazd na Podhájsku v Nitre, kde bola mŕtvoľa človeka, na mieste bola hliadka OO PZ a rodinní príslušníci nebohého, v dome bol kriminalistický technik. Súdny lekár MUDr. Rozboril predbežne vylúčil cudzie zavinenie a kriminalistický technik začal zabezpečovať stopy, vyhlásenie lekára tlmočil operáčnemu a ten tam vyslal výjazd zo skráteneho vyšetrovania, keďže

ako vyšetrovateľ nebol na konanie príslušný. W. mu popísal, že našiel nebohého, keď ho hľadal potom, ako neprišiel na stretnutie a keď mu neotváral, rozbil okno. Povedal, že nebohý asi nezvládol, že ho opustila žena, o tom, že tam bol jeho otec nehovoril, hovoril iba o nadriadenom, ktorý mu povedal, že tú samovraždu nemôže robiť lebo našiel mŕtveho.

Svedok V. H. vo svojej výpovedi z prípravného konania uvádzal, že dňa 10.08.2008 vykonával na OO PZ Nitra dennú službu s kolegom O., boli vyslaní na Zobor na miesto samovraždy, našli tam kolegu W. tento im povedal, že mŕtvy bol jeho kamarát a mali sa stretnúť, ukázal im mŕtve telo, otvoril im, vošli dnu, zbežne skontrolovali, či tam niekto nebol a pozreli telo. Videl ranu na hlave, kontaktovali operačného dôstojníka a potvrdili udalosť. Nikoho iného tam nevidel.

Svedok C. Š. vo svojej výpovedi z prípravného konania uvádzal, že počítač, ktorý vydal na skúmanie mal pred jeho vydaním asi 10 dní, predtým bol v kancelárii, kde pracovali kolegovia G. Z. R., ktorá ho mala aj oficiálne pridelený, kolegyňa odchádzala na vyšetrovačku a veci, ktoré tam mala si stiahla a vzala so sebou.

Svedok N. O. vo svojej výpovedi z prípravného konania uvádzal, že dňa 10.08.2008 vykonával na OO PZ Nitra dennú službu s kolegom H., boli vyslaní na Zobor na miesto samovraždy, našli tam kolegu W., ktorý bol v uniforme povedal im, že mŕtvy bol jeho kamarát a mali sa spolu stretnúť na OR PZ. Keďže tam neprišiel, išiel ho hľadať, ale našiel ho mŕtveho, povedal, že pri tom musel rozbiť okno, ukázal im mŕtve telo, otvoril im a vošli dnu. Prvý išiel kriminalistický technik, potom ostatní spolu s lekárom, na začiatku tam bol len W., potom tam prišiel výjazd, lekár a príbuzní. W. sa tam rozprával s nejakými civilmi, o čom to nevedel. Na mieste videl aj peňaženku, takú ako čašnícku buksu. Mŕtvy ležal na chrbte, ruky mal vedľa tela a pištoľ mal pravdepodobne v pravej ruke. Tela sa nedotýkal.

Svedok I. N. vo svojej výpovedi z prípravného konania uvádzal, že pracoval ako referent skupiny dopravných nehôd na ODI OR PZ. Dňa 05.08.2008 mal nočnú službu a bol vyslaný na nehodu na Zobor na ulicu Turistickú. Po príchode na miesto nehody sa skontaktoval s majiteľom poškodeného vozidla a zistil, že pri poškodenom vozidle sa nachádzala ŠPZ iného auta, preto bol predpoklad, že toto auto spôsobilo poškodenie. Cez operačného vylustroval údaje o vozidle a o majiteľovi. Keď spisoval doklady, pristavil sa pri ňom neznámy človek a požiadal ho, aby posunul auto, tento človek bol policajt, ktorého poznal z videnia, meno nepoznal, tento mu povedal, že asi podľa čísla na ŠPZ vie kto bol druhý účastník dopravnej nehody a že ho vie zabezpečiť, aby sa dostavil v čase, keď bude slúžiť. Najbližšiu službu mal v nedeľu, ale v nedeľu mu W. volal, že ten človek sa zastrelil. V tejto veci ho nikto nekontaktoval, nikto nezisťoval stav dokumentovania nehody, ani neponúkal žiadne dôkazy, nikto mu neponúkal peniaze, ani od nikoho peniaze nežiadal, žiaden iný policajt s ním na tejto veci nerobil.

Svedok I. U. vo svojej výpovedi z prípravného konania uvádzal, že dňa 05.08.2008 mal nočnú službu, ako stála služba na ODI OR PZ Nitra ako pomocný výjazd, teda ak bola dopravná nehoda mimo Nitry. Na nehode na Turistickej nebol, W. poznal z práce, ale bližší vzťah nemali, nikto ho neoslovil v súvislosti s nehodou na Turistickej, nevedel o nej nič, nikto mu neponúkal ani nezaplatil žiadnu hotovosť v súvislosti s touto dopravnou nehodou. N. s ním túto nehodu nekontaktoval, W. ho v tejto veci nekontaktoval, ani nikto iný.

Zo znaleckého posudku č. 052/04/10/2009 spracovaného Výskumným ústavom súdnej optiky Bratislava a z jeho záverov vyplynulo, že 13.11.2008 boli urobené verné kópie obsahu predložených počítačov, ktoré boli podrobené znaleckému šetreniu a bol identifikovaný hardware a software. V počítačoch PC 1 a PC 2 bolo zistené veľké množstvo súborov textového charakteru, nachádzali sa tam aj porovnávacie materiály a sú zálohované na DVD nosiči, porovnávací materiál sa nachádzal iba v aktuálnych súboroch, v počítačoch sa nachádzali v aktuálnych a vymazaných súboroch písomnosti s podobnou formou, typom a veľkosťou písma, všetky zistenia boli zálohované na CD-R/DVD-R.

Zo znaleckého posudku č. 025/02/10/2009 spracovaného Výskumným ústavom súdnej optiky a z jeho záverov vyplýva, že predložené mobilné telefóny boli preskúmané, boli zistené identifikačné znaky, číslo telefónu, IMEI číslo a číslo SIM karty, boli zaistené a spracované výpisy telefónnych čísiel uložené v pamäti mobilných telefónov, v pamäti SIM karty, boli spracované výpisy všetkých prijatých a odoslaných hovorov v telefóne zn. iPhone, v pamäti MT Nokia sa nenachádzali informácie o volaných, prijatých a neprijatých hovoroch. Hovory uskutočnené v auguste 2008 medzi telefónnymi číslami 0905

200356, 0905 171753, 0908 065544, 0907716795 a 0905 727299 sa v pamäti predložených predmetov nenachádzali. Boli zaistené všetky prijaté a odoslané SMS správy v mobilných telefónoch, sms správy uskutočnené v auguste 2008 medzi telefónnymi číslami 0905 200356, 0905 171753, 0908 065544, 0907 716795, a 0905 727299 sa v pamäti predložených predmetov nenachádzali, v pamäti mobilného telefónu zn. Nokia E65-1 sa nachádzali odoslané MMS správy a sú archivované na CD nosiči, v mobilnom telefóne zn. iPhone sa záznamy v obrazovej, zvukovej či inej forme nenachádzali. Všetky zistenia boli archivované na CD nosiči.

Čo sa týka osobných pomerov obžalovaného W., obžalovaný bol v služobnom pomere príslušníka PZ od 1.10.1998, prepustený zo služobného pomeru bol v roku 2009. Svojimi nadriadenými bol hodnotený kladne, bol 15 krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný bol dva krát, služobné povinnosti si plnil riadne a vzorne, nemal problémy so služobnou disciplínou, správanie mal na požadovanej úrovni, nemal záznam v registri trestov, podľa správy Mesta Nitra v evidencii priestupkov mal sedem krát dopravný priestupok v zmysle § 22 odsek 1 písmeno k) zákona č.372/1990 Zb. a štyri krát dopravný priestupok v zmysle § 22 písmeno j) zákona č.372/1990 Zb. a jeden krát priestupok proti verejnému poriadku podľa § 48 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

V prejednávanej trestnej veci bol rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/93/2009 zo dňa 24.10.2011 obžalovaný I. W. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v bode 3/ obžaloby prokurátora bývalej Vojenskej obvodovej prokuratúry Bratislava z 11.06.2009 sp. zn. OPv 320/08 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu a skúšobnou dobou určenou na 12 mesiacov. Obžalovanému súd zároveň uložil povinnosť nahradiť poškodenú škodu vo výške 663,88 eur podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku. Ďalšími výrokmi súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, a podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku ho súd oslobodil pre skutok (čiastkový útok pokračovacieho trestného činu) právne kvalifikovaný ako pokus prečinu podvodu podľa § 14 odsek 1 k § 221 odsek 1 Trestného zákona.

Na základe odvolania obžalovaného a prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Zámky rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 4To/27/2012 dňa 10.05.2012 podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno c) Trestného poriadku a zrušil napadnutý rozsudok, pričom podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Svoje rozhodnutie odôvodnil odvolací súd najmä tým, že súd prvého stupňa nevykonala na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci a neobjasnil všetky okolnosti svedčiace proti obžalovanému ako aj v jeho prospech tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie vo veci. Podľa názoru krajského súdu vznikli pochybnosti aj o správnosti, úplnosti skutkových zistení a zrozumiteľnosti právnych úvah pri odôvodnení odsudzujúceho výroku o vine aj oboch oslobodzujúcich výrokov, preto bolo potrebné vo veci vykonať ďalšie dôkazy, najmä vypočuť svedkyňu W. a zabezpečiť originál vyšetrovacieho spisu vedeného na Úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre pod ČVS: ORP-1969/1-OSV-NR-2008 a všetky vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku, súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

V zmysle citovaného ustanovenia a vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu prejednal Okresný súd Nitra opätovne trestnú vec proti obžalovanému I. W. a na hlavnom pojednávaní vykonala a doplnila dokazovanie v intenciiach zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Nitre, výsluchom svedkyne S. W., rešpektujúc návrhy obžaloby na doplnenie dokazovania výsluchom svedkýň V. I., Z. S., F. Y., svedkyne poškodenej D. S., prečítaním listinných dôkazov, oboznámením vyšetrovacieho spisu vedeného na Úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre pod ČVS: ORP-1969/1-OSV-NR-2008, oboznámením vyšetrovacieho spisu MV SR sekcie kontroly a inšpekčnej služby ČVS: SKIS-83/IS-1-SV-2008, pripojeného dedičského spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 22D 1934/2008, aktualizovaného odpisu registra trestov na obžalovaného a správ OR PZ Nitra, Obvodného úradu Nitra, Mesta Nitra, lustráciami v systéme AVÍZO a MS SR zabezpečenými súdom

Svedkyňa S. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení ako matka obžalovaného podľa § 130 Trestného poriadku využila svoje právo a odoprela vypovedať, poukazujúc na svoj príbuzenský vzťah k obžalovanému.

Svedkyňa V. I., zamestnankyňa obchodu V. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že mala vedomosť o nejakých úplatkoch, ale nemala vedomosť o vyšetrovaní smrti nebohého J. Y.. O úplatku vedela od D. S., ale nevedela pre koho bol určený. O dopravnej nehode nebohého J. Y. vedela aj to, že sa okolo tejto nehody niečo vybavovalo, o tejto nehode hovoril J. Y. v obchode V. S. a M. Y.. Obžalovaného poznala len z počutia od V. S.. C. poznala ako partnerku J. Y. s ktorou mal syna, chodievala do obchodu a bola tam aj vtedy keď riešili tie peniaze, V.S. vtedy sedela s H.U. C. v aute, ale konkrétne ona nevidela nikoho odovzdávať žiadne peniaze, hovorila jej o tom len V. S. v ten deň, keď tam s C. prišli a rozprávali sa o peniazoch, bolo to obdobie po smrti J. Y..

Svedkyňa Z. S., zamestnankyňa obchodu V. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že k okolnostiam úmrtia J. Y. sa nevie vyjadriť, bol to ich rodinný priateľ až pokiaľ si nenašiel priateľku, manželka J. Y. bola jej spolužiačka a v júli 2008 jej ponúkla prácu v obchode namiesto M. Y., ktorá išla na materskú, nastúpila v septembri 2008, o samovražde J. Y. jej povedala Z. Y., o vybavovaní jeho priestupku nevedela nič.

Svedkyňa F. Y., matka poškodenej V. S. a exmanželka nebohého J. Y. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracovala v obchode na Mostnej v Nitre, ktorý vlastnila spolu so svojimi dcérami V. S. a M. Y.. O smrti exmanžela sa dozvedela telefonicky, ale nevedela od koho, s exmanželom udržiavali priateľské vzťahy. Obžalovaného poznala len z rozprávania svojich dcér, hovorili jej o peniazoch, ktoré mali zaplatiť za vybavenie vodičáku exmanželovi, spomínali sumu 20 000,-Sk. D. a exmanželova družka prišli po tie peniaze do obchodu, peniaze im odovzdávala staršia dcéra I., celé to videla z obchodu. Družka s dcérou D. zastali autom pred obchodom, I. im podala cez okno peniaze a odišli.

Svedkyňa poškodená D. S., na hlavnom pojednávaní uviedla, že s kolegyňou I. sa o veciach okolo smrti otca bavili striedmo, zbežne jej opísala udalosti okolo otcovej smrti. O tom, že otec mal od sestry a švagra požičané peniaze vedela, ale nie o tom akú sumu. Kľúče od domu jej otca mal po jeho smrti W. a vie, že bol spolu so svojou matkou v dome. O otcovej skrýši v dome jej povedal W., našiel aj otcovu peňaženku so sumou 60 000,-Sk, ktorú jej odovzdal, vedela aj o tom, že otec zvykol peniaze požičiavať, ale o každej pôžičke jej nehovoril.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil vyšetrovací spis Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre pod ČVS: ORP-1969/1-OSV-NR-2008 vo veci trestného stíhania pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona. Z tohto spisu a v ňom zabezpečených výsluchov svedkov, znaleckých posudkov a listín súd zistil, že vec objasňoval kpt. I. G. ako poverený príslušník PZ, ktorý vykonával prvotné úkony na mieste nálezu nebohého N. Y.. V ďalšom konaní objasňovanie viedol poverený príslušník PZ npor. I. H.. Objasňovanie bolo ukončené po vykonaní všetkých potrebných dôkazov uznesením povereného príslušníka PZ zo dňa 20.02.2009 podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku o zastavení veci, lebo skutok nebol trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci.

Na základe návrhu obžaloby súd oboznámil aj vyšetrovací spis MV SR sekcie kontroly a inšpekčnej služby ČVS: SKIS-83/IS-1-SV-2008, z ktorého vyplýva, že dňa 03.10.2008 bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona pre odcudzenie sumy 300 000,-Sk z rodinného domu nebohého N. Y.. V predmetnej veci bolo vypočutých množstvo svedkov a vykonané množstvo iných dôkazov. Trestné stíhanie bolo prerušené uznesením povereného príslušníka PZ podľa § 228 odsek 1 Trestného poriadku, lebo sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

Čo sa týka osobných pomerov obžalovaného W., doplnil súd dokazovanie vyžiadaním správ z OR PZ Nitra a Obvodného úradu v Nitre. Zo správy OR PZ Nitra vyplynulo, že obžalovaný podľa výpisu z centrálného registra Avízo, W-Poldat a OTE sa od 11. 06. 2009 nedopustil trestného činu ani priestupku, má trvalý pobyt na ulici Turistická 22, Nitra, kde sa aj zdržiava, vedie bezproblémový život, nepožíva alkoholické nápoje, nestretáva sa so záujmovými osobami. Podľa správy Obvodného úradu v Nitre, odboru všeobecnej vnútornej správy obžalovaný od roku 2009 nemá v evidencii priestupkov žiadny záznam.

Po vykonaní doplneného dokazovania a vyhodnotení dôkazov rešpektujúc usmernenie nadriadeného súdu, Okresný súd Nitra dňa 13. marca 2013 rozhodol rozsudkom sp. zn. 4T 93/2009 tak, že uznal obžalovaného I. W. za vinného pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona a uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť, aby nahradil poškodenej Veronike Dvorskej spôsobenú škodu vo výške 663,88,- eur (20.000,- Sk). Ďalším výrokom podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku (z dôvodu, že skutok nie je trestným činom) súd obžalovaného oslobodil spod skutku uvedeného v obžalobe Vojenskej obvodovej prokuratúry Bratislava, sp. zn. OPv 320/08, právne kvalifikovaného, ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1, písmeno a), písmeno b) Trestného zákona.

Na základe odvolania obžalovaného I. W. a prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Zámky proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 13.03.2013 sp. zn. 4T 93/2009 rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 4 To/68/2013 dňa 21.11.2013, ktorým napadnutý rozsudok prvostupňového súdu podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno e), odsek 3 Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a rozhodol podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku tak, že obžalovanému uložil podľa § 56 odsek 1 Trestného zákona peňažný trest vo výške 2000,-eur, pri stanovení náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, ďalším výrokom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietol. Obžalovaný peňažný trest zaplatil dňa 26.11.2013 a tým došlo v zmysle § 92 odsek 2 Trestného zákona k zahladeniu uloženého peňažného trestu a na páchatela sa hľadí ako keby nebol odsúdený.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky v lehote uvedenej v § 370 odsek 1 Trestného poriadku podal podľa § 369 odsek 2 písmeno a) Trestného poriadku dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 21.11.2013, sp. zn. 4 To/68/2013, ktorým odvolací súd okrem iného zamietol odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného I. W. a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 21.11.2013, sp. zn. 4 To/68/2013 bol porušený zákon v prospech obžalovaného I. W., aby napadnutý rozsudok zrušil v oslobodzujúcej časti a rovnako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce a aby Krajský súd v Nitre vec obžalovaného I. W. v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol. K podanému dovolaniu sa vyjadril prostredníctvom svojej obhajkyne obžalovaný I. W., ktorý na verejnom zasadnutí navrhol dovolanie generálneho prokurátora zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal dovolanie generálneho prokurátora a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a že je dôvodné. Na verejnom zasadnutí dňa 07.05.2015 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5Tdo 8/2015 vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 21.11.2013, sp. zn. 4 To/68/2013 v časti, v ktorej podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie prokurátora a v konaní, ktoré mu predchádzalo v oslobodzujúcej časti rozsudku Okresného súdu Nitra z 13.03.2013 sp.zn. 4T 93/2009, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 odsek 1 písmeno i) Trestného poriadku bol porušený zákon (v ustanoveniach §§ 319 a 285 písmeno b) Trestného poriadku a § 344 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona) v prospech obvineného I. W.. Ďalším výrokom Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre z 21.11.2013, sp. zn. 4 To/68/2013 vo výroku pod bodom II. a rozsudok Okresného súdu Nitra z 13.03.2013 sp.zn. 4T 93/2009 v oslobodzujúcej časti, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresnému súdu Nitra prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol s tým, že podľa § 391 odsek 1 Trestného poriadku je Okresný súd Nitra viazaný právnym názorom dovolacieho súdu.

Po vrátení veci a doručení rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo 8/2015 bola vec proti obžalovanému I. W. zapísaná na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T 55/2015. Okresný súd Nitra rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo 8/2015 doručil procesným stranám a vyzval ich, aby sa v zmysle doručeného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrili k návrhom na doplnenie dokazovania. Následne Okresný súd Nitra v intenciách rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky trestnú vec proti obžalovanému I. W. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

dňa 10.08.2008 v čase od 14.00 hod. do 19.30 hod. v Nitre, v priestoroch oddelenia skráteného vyšetrovania OR PZ, Nitra v rozpore so skutočnosťou vyhotovil úradný záznam a zápisnicu o vyluchu

svedka I. W., nar. XX.XX.XXXX, datované dňom 10.08.2008, obsahom ktorých boli okolnosti nálezu tela nebohého N. Y., zo dňa 10.08.2008, pričom tak konal napriek tomu, že sa táto osoba sa výsluchu osobne nezúčastnila, osobne nevytvorila a o vypovedaných okolnostiach nemala žiadne relevantné informácie a následne po tom, ako zadovážil podpisy osôb prítomných pri výsluchu, tieto listiny ako riadne dôkazy založil do trestného vyšetrovacieho spisu, sp .zn.: ČVS: ORP-1969/1-OSV-NR 2008, v potrebnom rozsahu opätovne prejednal na hlavnom pojednávaní, oboznámil zrušujúce rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, žiadosť obžalovaného o prerušenie trestného stíhania, aktuálny odpis registra trestov obžalovaného, lustráciu v registri priestupkov a vypočul obžalovaného k jeho osobným pomerom.

Po vykonaní doplneného dokazovania Okresný súd Nitra vyhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, v súlade so základnými zásadami trestného konania, rešpektujúc pri svojich právnych úvahách dôsledne právny názor dovolacieho súdu uvedený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo 8/2015 v znení:

„Skutková podstata zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 Trestného zákona obsahuje štyri samostatné základné skutkové podstaty, ktoré sú jednotlivo uvedené v osobitných písmenách a) až d), pričom spoločné majú to, že sa ich páchatel' môže dopustiť len v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní (v rámci trestného konania sa predmetného zločinu možno preto dopustiť aj v prípravnom konaní, resp. v konaní pred začatím trestného konania, prípadne vo vykonávacom konaní).

Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona postačí len to, že páchatel' úmyselne predloží súdu alebo v trestnom konaní sfalšovaný alebo pozmenený dôkaz (tzv. základný úmysel zahŕňajúci len akt predloženia takéhoto dôkazu), pričom, z hľadiska zavinenia stačí, ak páchatel' len vie o tom, že dôkaz je sfalšovaný či pozmenený. Iný úmysel páchatel'a, ktorý zahŕňa motiváciu predloženia sfalšovaného alebo pozmeneného dôkazu v súdnom alebo trestnom konaní, je z hľadiska naplnenia znakov základnej skutkovej podstaty bezvýznamný.

Trestný čin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona je dokonaný už predložením sfalšovaného alebo pozmeneného dôkazu, teda dňom, kedy bol takýto sfalšovaný alebo pozmenený dôkaz doručený (odovzdaný) súdu alebo predložený v trestnom konaní. Trestný čin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona teda nie je trestným činom trvácim, pretože k jeho zákonným znakom patrí len spôsobenie (predloženie sfalšovaného alebo pozmeneného dôkazu), ale nie už udržiavanie protiprávneho stavu, teda trestný čin marenia spravodlivosti nie je spáchaný kontinuálne počas celého súdneho alebo trestného konania do meritórneho skončenia veci, ale predmetný trestný čin postihuje len moment predloženia sfalšovaného alebo pozmeneného dôkazu, ktorý je zároveň aj momentom jeho dokonania.“

Na základe vykonaného dokazovania, po prehodnotení vykonaných dôkazov, rešpektujúc hore citované právne úvahy dovolacieho súdu, Okresný súd Nitra rozhodol tak, že uznal obžalovaného za vinného zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, podľa obžaloby Vojenskej obvodovej prokuratúry Bratislava, sp. zn. OPv 320/08, nakoľko bolo dostatočným spôsobom a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal, má znaky žalovaného trestného činu a že tento spáchal obžalovaný, ktorí svojim konaním po stránke objektívnej aj subjektívnej naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Obžalovaný svojim úmyselným protiprávnym konaním, porušil záujem chránený zákonom, ktorým je záujem spoločnosti na spravodlivom rozhodnutí súdu, prípadne orgánu činného v trestnom konaní na základe zákonne získaných a zákonne vykonaných dôkazov. Protiprávne konanie obžalovaného spočívalo v tom, že v trestnom konaní (§ 10 odsek 15 Trestného poriadku) v rozpore so zákonom falšoval dôkaz (okolnosti nálezu tela nebohého J. Y.) a tento dôkaz o ktorom vedel, že je sfalšovaný predložil v prebiehajúcom trestnom konaní na účel použiť ho ako pravý. Sfalšovaný dôkaz je účelovo vytvorený dôkaz v snahe preukázať istú relevantnú skutočnosť, ktorá sa buď stala a neexistuje na ňu žiadny dôkaz, alebo sa vôbec nestala a vytvorí sa dôkaz na preukázanie toho, že sa stala. Z hľadiska objektívnej

stránky ide o úmyselné konanie s dôkazmi, popísané v Trestnom zákone, ktoré je spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie a postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu.

K spáchaniu trestného činu zákon predpokladá splnenie dvoch podmienok - musí ísť o protiprávny čin a jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. Predpokladom trestnej zodpovednosti je bezpečné a jednoznačné zistenie príčinného pôsobenia konania obžalovaného na spoločenské vzťahy chránené Trestným zákonom a toho, či toto konanie obsahuje všetky znaky zavinenia (vedomostnú a vôľovú zložku). Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný I. W. ml. vyhotovil úradný záznam a zápisnicu o výsluchu svedka I. W. st. zo dňa 10.08.2008, obsahom ktorých boli okolnosti nálezu tela nebohého N. Y. dňa 10.08.2008, ktoré boli sfaľované v údajoch o osobe, ktorá mala reálne nájsť nebohého N. Y. v dome na Podhájskej č. 34 v Nitre, v údají ako bolo vniknuté do rodinného domu, v údají kedy sa mal výsluch svedka I. W. st. uskutočniť a tiež v údají, kto výsluch tohto svedka realizoval. Takto vyhotovené listiny obžalovaný predložil na ďalšie konanie (prostredníctvom povereného policajta) do trestného vyšetrovacieho spisu, sp. zn.: ČVS: ORP-1969/1-OSV-NR-2008. Z hore uvedeného postupu obžalovaného vyplýva príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním obžalovaného a hroziacim následkom spočívajúcim v podobe ohrozenia alebo marenia zákonného trestného procesu, ako objektu chráneného zákonom, pričom pre príčinnú súvislosť medzi konaním a uvedeným následkom postačovalo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom.

Z výpovedí obžalovaného I. W. ml., z výpovedí svedkov F., G., K., G., H., H., O., N., S., Y. Z. C. a z oboznámených listinných dôkazov boli ustálené skutkové okolnosti zakladajúce právnu kvalifikáciu protiprávneho konania obžalovaného a tiež okolnosti predchádzajúce nálezu tela nebohého N. Y., ktorý mal po dohode s obžalovaným prísť dňa 10.08.2008 na políciu ohľadne výsluchu k jeho dopravnej nehode, ktorý mu obžalovaný dohodol s policajtom realizujúcim dopravnú nehodu (svedok Ješko). Obžalovanému bolo oznámené, že J. Y. na výsluch neprišiel, nedovolal sa mu a preto obžalovaný volal svojmu otcovi (I. W. st.), či nevie čo je s J. Y.B.. Otec nič nevedel, ale mal obavy, lebo J. Y. v krčme hovoril o samovražde, tak poslal obžalovaného za ním. Obžalovaný potom, čo sa k nebohému nedoklopal, išiel za susedom K. a spolu na dome J. Y. vytlačili okno, ktoré prasklo. Obžalovaný potom, čo zaregistroval na J. Y. posmrtné škvrny, zavolať telefónne číslo 158 a hliadku PZ, aby zabezpečila miesto činu (svedkovia G., H., H., O.). Po príchode vyšetrovateľa, kriminalistického technika, súdneho znalca a po ohliadke miesta činu bolo zistené, že k úmrtiu nebohého nedošlo v dôsledku cudzieho zavinenia, preto táto udalosť bola ďalej riešená oddelením skráteného vyšetrovania, na ktorom obžalovaný pracoval. Obžalovaný mal v inkriminovaný deň na oddelení velený výjazd, preto volal svojmu nadriadenému F., všetko mu popísal vrátane vzájomných a rodinných vzťahov s nebohým, v dôsledku čoho mu nadriadený zakázal vykonávať úkony vo veci. Obžalovaný sa v konaní bránil tým, že nadriadený mu zakázal vystupovať vo veci ako oznamovateľovi, lebo opustil pracovisko a nemal na mieste udalosti čo robiť, čo svedok F. poprel, zdôraznil len, že zakázal obžalovanému vykonávať v dôsledku jeho rozrušenia a vzťahov rodiny obžalovaného k nebohému, o ktorých ho obžalovaný obsiahlo informoval, akékoľvek úkony vo veci. Ohliadku miesta činu vykonával svedok G., ktorý mal v ten deň príslužbu spolu s technikom PZ. Obžalovaný uviedol, že na policajnom útvare spísal oznámenie v prvej osobe jednotného čísla tak, ako udalosti vnímal a večer prišiel za ním do práce jeho otec I. W. st., ktorý zápisnicu o výsluchu svedka po jej prečítaní a stotožnení sa s ňou, podľa opisu obžalovaného podpísal a táto bola založená do spisu. Obžalovaný potvrdil, že jeho otec priamo pri spisovaní zápisnice nebol, nebol tam ani policajt G. a on sám zápisnicu o výsluchu podpísal na mieste zapisovateľa a osoby prítomnej pri podpise svedka I. W. st., vystupujúceho v pozícii nálezcu nebohého. Svedok G. predmetnú zápisnicu podpísal až nasledujúci deň po jej vyhotovení, pretože nemal žiadne pochybnosti o okolnostiach jej spísania a relevantnosti údajov, ktoré obsahovala a ktoré napokon logicky súviseli s poznatkami, ktoré obžalovaný zaznamenal do svojho úradného záznamu. Za porušenie služobnej disciplíny (dodatočný podpis na zápisnici o výsluchu svedka) bol následne svedok G. disciplinárne riešený. Podpis obžalovaného z 10.08.2008 sa nachádzal aj na zápisniciach o vydaní zaisteného mobilného telefónu J. Y. a vydaní retiazky nebohého svedkyňi S., ktoré sú tiež súčasťou predmetného spisu.

Z hore uvedeného potom logicky vyplýva, že obžalovaný mal prístup k spisu, k vecným dôkazom zaisteným na mieste činu, bol aktívny vo vzťahu k pozostalým a len v dôsledku jeho vedomej aktívnej činnosti mohli byť predmetné listiny založené do vyšetrovacieho spisu, kde tvorili podklad pre ďalší postup orgánov činných v trestnom konaní. Obžalovaný pozitívne vedel, že svedok I. W. st. nebohého J. Y. nenašiel a údaje o náleze tela nebohého by tento svedok nemohol v prebiehajúcom trestnom konaní potvrdiť, čo celkovo spochybňuje dôveryhodnosť a použiteľnosť informácie získanej z dôkazných

prostriedkov. Na svoju obranu obžalovaný uviedol, že svojho otca označil ako oznamovateľa preto, že mu jeho nadriadený povedal, že v tejto veci nemôže robiť žiadne úkony, pričom neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, alebo interný predpis, ktoré by neumožňovali obžalovanému vystupovať v pozícii oznamovateľa.

Postup obžalovaného I. W. ml. pri spisovaní úradného záznamu (o okolnostiach nálezu nebohého) a pri fiktívnom výsluchu svedka I. W. st., ktorým obžalovaný eliminoval možnosť objektívneho výsluchu svedka K. prítomného na mieste nálezu (osoby mimo osobnej sféry obžalovaného), bol realizovaný v rozpore so zákonom. Zápisnica o výsluchu svedka I. W. st., ktorú spísal obžalovaný obsahovala nepravdivé údaje o osobe nálezcu nebohého, o mieste a čase výsluchu svedka a spôsobe vniknutia do domu nebohého. V písomnostiach týkajúcich sa nálezu nebohého absentovala akákoľvek zmienka o tom, že pri náleze nebohého bol reálne prítomný svedok K., ktorého na miesto udalosti zavola práve obžalovaný.

Od nepravdivých údajov v zápisnici o výsluchu svedka sa odvíja aj obsah úradného záznamu, ktorý spísal obžalovaný dňa 10.08.2008, ktorý obsahuje obdobne ako zápisnica o výsluchu nepravdivé údaje o okolnostiach nálezu nebohého J. Y. tak, aby korešpondovali s údajmi v zápisnici o výsluchu svedka. V tejto súvislosti spornosť identifikačných údajov o osobe nálezcu tela nebohého zaregistrovala aj svedkyňa Y. (dcéra nebohého), ktorá majúc vedomosť o skutočnej osobe nálezcu, sa na tento rozpor v identifikácii osoby nálezcu priamo opýtala obžalovaného, ktorý jej to vysvetlil tak, že zo služobných dôvodov nemohol byť oznamovateľom nálezu nebohého a preto uviedol v zápisnici do tejto pozície svojho otca.

Vo vzťahu k námietkam obhajoby spočívajúcich najmä v teoretických úvahách o tom, čo možno považovať za dôkaz (§ 119 odsek 2 Trestného poriadku), o vzťahu dôkazu a dôkazného prostriedku súd uvádza, že práve v kontexte hore uvedených skutočností došlo protiprávnou činnosťou obžalovaného (uvádzaním údajov v rozpore so skutočnosťou) k zmene výpovednej hodnoty dôkazu (okolnosti nálezu nebohého), ktorého nositeľom (dôkazným prostriedkom) bola jednak zápisnica o výsluchu svedka a jednak úradný záznam, ktoré písomnosti vyhotovil obžalovaný. V trestnom konaní je potrebné dokazovať najmä či sa skutok stal, či má znaky trestného činu, kto skutok spáchal, z akých pohnútok, príčiny a podmienky jeho spáchania, následok a výšku spôsobenej škody. V prvotných štádiách trestného konania sa preto objasňovaním v súlade s Trestným poriadkom (procesný postup) získavajú základné dôkazy, na podklade ktorých sa neskôr tvoria vyšetrovacie verzie určujúce postup orgánov činných v trestnom konaní. Nepravdivé údaje zachytené v dôkazných prostriedkoch o okolnostiach objasňovaného skutku a tiež o svedkoch, ktorí môžu svojimi výpoveďami prispieť k náležitému objasneniu veci, sú spôsobilé negatívne ovplyvniť celý priebeh objasňovania, zákonnosť postupu, taktiku a metódy orgánov činných v trestnom konaní a z týchto dôvodov nemožno bagatelizovať zodpovednosť obžalovaného za protiprávne konanie pri vyhotovení falšovaných dôkazných prostriedkov. Pokiaľ teda došlo v procese objasňovania okolností dôležitých pre trestné konanie k falšovaniu dôkazných prostriedkov (nositeľov dôkazu) a ich faktickému predloženiu na ďalší procesný postup orgánom činným v trestnom konaní, dôkaz získaný z takýchto dôkazných prostriedkov bol spôsobilý ohroziť spravodlivý a zákonný trestný proces. Obžalovaný konal nielen protiprávne a spôsobom odporujúcim zákonu, ale aj v rozpore so základnými morálnymi zásadami, ktoré ako príslušník PZ bol sám povinný chrániť a dodržiavať. Obranu obžalovaného súd v kontexte relevantných skutkových zistení, súd vyhodnotil ako účelovú.

Vo vzťahu k návrhu obhajoby na prerušenie trestného stíhania I. W. a návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (pôsobnosť sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR), súd podaný návrh vyhodnotil ako súčasť obhajoby obžalovaného, ktorú súd neakceptoval, pričom v tejto súvislosti poukazuje na obsah zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 62/2015 z 29.09.2015 k tejto problematike, z ktorého vyplýva, že inšpekčná služba je súčasťou Policajného zboru ako služba aj útvar tohto zboru (§ 4 ods. 1, ods. 2 zákona o Policajnom zbore) a pri činnosti inšpekčnej služby ide o výkon pôsobnosti (plnenie úloh) Policajného zboru pri odhaľovaní a vyšetrovaní trestných činov (§ 2 ods. 1 písm. b) a d) zákona o Policajnom zbore), a to prostredníctvom policajtov (§ 7 ods. 1 zákona o Policajnom zbore), pričom vyšetrovateľ Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby, je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. a) Trestného poriadku a poverený príslušník Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby, je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. c) Trestného poriadku. Z citovaného stanoviska tiež vyplýva, že riadiace vzťahy v rámci ministerstva vnútra a policajného zboru sa netýkajú trestno procesných vzťahov, upravených Trestným poriadkom, v rámci ktorých ide o vzťah vyšetrovateľa a prokurátora (§ 230 a iné Trestného poriadku).

Z vyššie uvedeného mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona. Z hľadiska konania obžalovaného dospel súd k záveru, že obžalovaný sa svojim protiprávnym konaním dopustil trestného činu vyššej závažnosti a konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona (jednota vedomosti a vôle).

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

Súd pri ukladaní trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby uvedenej v § 344 odsek 1 Trestného zákona v rozmedzí 1-6 rokov. Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd u obžalovaného zistil okolnosť uvedenú pod písmenom j), že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Trestného zákona. Po zistení prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností (1:0) aplikoval súd pri stanovení zodpovedajúcej výmery trestu ustanovenie § 38 odsek 3 Trestného zákona, znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere jeden rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dva roky v súlade s ustanovením § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. S ohľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší riadny život, aktuálne osobné pomery a okolnosti prípadu (rodinný stav, odstup času od skutku) považoval súd takto uložený trest za dostatočný pre prevýchovu obžalovaného, pretože plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu, eliminuje jeho prístup k pozícii v štátnej správe a plní aj výchovnú funkciu, pretože obmedzuje obžalovaného, a zároveň mu vytvára podmienky pre vedenie riadneho života a bude postihovať najmä obžalovaného.

Súd dospel k záveru, že takto uložený trest je dostatočný a spravodlivý a zohľadňuje všetky kritéria pre ukladanie trestu s poukazom na účel trestu a individuálnu a generálnu prevenciu, zohľadňujúc charakter trestnej činnosti a predchádzajúci život obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy